

WILLIAM

Az előfizetési pénzek
KUTASI IMRE
 könyvnyomdájába
 főpiacz, egyháztér)
 czimzendők.

SZERKESZTŐI IRODA:
 csapó-utca, 358 sz. a.
 ova a lap szellemi része
 küldendő.

KÉZIRATOK
 csak bérmentve fogadtat-
 nak el.

Előfizetési árak:	
Egész évre	14000 fr. kr.
Fél évre	7000 " "
Negyed évre	3500 " "
Egy hóra	1000 " "
Egyes szám ára	1000 " "

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:
KEREKES GÉZA.

Városunk nagyjai.

Nro. 15.

FRÁTER IMRE

a szabadelvű párt elnöke, volt honatyja stb

Nem a Martinuzzi Utye-szenich Fráterek közül való, hanem az országban szétszórva levő, de különösen Biharmegyében nagy számmal lakozó azon Fráterek családjából veszi eredetét, kik magukat a régi Dobranemzetségből szeretik leszármaztatni. Hősünk neve birtokai után itélve lenne Álmosdi, selindi, jankafalvi s debreczeni Fráter Imre.

Debreczenben mint genialis jogtudós a 60-as évek elején tűnt fel. Azelőtt Álmosdon lakott. Ifjabbkori élményeiről, amennyire azt a Draveczky-féle levéltárból kibetűzhetük, két eseményt tartunk említésre méltónak, u m.

1. A bihari urak szokása ellenére ő nem gyakran, csak évenként egyszer Imre napján szokott vendégséget adni s ezért Draveczky Sándortól neve napján a következő köszöntőt kapta: „Isten áldja megezt a házigazdát, kinek szivessége évenként egyszer nyilatkozik.”

2. D. S. barátja egyszer rajta kapta, hogy az ő bornak szánt üvegeket kénes gyufával ajnslálgolja, így akarván javítani és hosszas ideig eltartani a borokat.

Debreczenben abban az időben, mint törvényszéki szenátor arról volt neveztes, hogy a takarékpénztár részére elárverezett Tanczos Kovács és Rádl-féle házat 109999 frt és 99 krajczárért adta el, mint kiküldött, dobszó mellett. Ő azonban átszámoláskor ezen összeget ki nem bírván mondani, késznek nyilatkozott egy krajczárt saját zsebéből mellé tenni, csak hogy kerekszám 110000 frt legyen. Nem fogadtatott el; hanem az

igazi összeget aztán a dobos hajdu mondta meg, a ki hihetõleg magyar terttiát végzett. — Elismerésül kaszinó-elnöknek választott meg Fráter, a miért olyan nagy számot ki nem tudott mondani.

Bugyi Sándor se szidja jobban a rendõröket, mint õ szidta a 60-as évek elején a pecsovi-csokat. 1867 után azonban a baloldal törekvését kivihetlenné tartván, opportunus lett s mandatumt is fogadott el a székelyhidi kerület részéről. — Kevés ideig volt honatya, mert visszalépett — Ez idõ alatt keveset beszélt, de többet mondott mint nálunk némely képviselõ.

Az 1874-ik év tavaszán õ indította meg a Debreczeni Ellenõrt, legalább az õ vezérczikke volt az elsõ. Azóta mint pártelnök működik ernyedetlen szorgalommal és nemes ambícióval. — Az õ szárnyai alatt már sokan nyertek királyi tanácsosi címet, õ még nem kapott semmi különösebb kitüntetést. Ez már a világ politikája, hogy a munkás legkevésbé jutalmaztatik, dignitásoké az elsőség. — Pedig az az ember, kinek már õsei Bocskai idejében küzdöttek Sz. Jobb és Álmosd alatt a németekkel s ki most önmaga mint egy újabbkori Martinuzzi Debreczennek, több áldozatot hozott már az opportunus tárára, mint sok más okos és gazdag ember, méltán megérdemelné a kitüntetést.

A Castaldók szerepe hálátlan, mert gyilokkal kézbe ölik a Frátereket; de a közvelemény Castaldója az elismerés babérkoszoruját tüzi a mi Fráter Imrénk fejére. — Akár mint tanácsnok vasuti vagy pénztári ügyekben, akár mint egyházi ember tractualis vagy superintendentialis gyülemeken, kitünõ helyet foglal el. Igazságos és feltételéhez ragaszkodó, tehát Horatius szerint rendíthetlen férfi. — Elveihez tántoríthatlanul hû, mint egy Demosthenes, ékesen szóló is mint ahogy kitünt a Tisza jubileumán.

Azt mondja az irás, hogy a bomladozó Görögországban a Neptuntemplom közeleiben egy roskatag sirkövet találtak, melyrõl csak ennyit lehetett leolvasni: „mindvégig hû valál.“ A kõ feliratára mindenki azt mondta hogy az Demosthenesre szól.

Ha majd a késõ utókor a temetõ szanaszét heverõ sirkövein elmereng, az: „elvehéz hû feliratu sirkövet Fráter Imre sirkövének fogja elismerni

Addig is e derék férfi sokáig éljen!

Tombola bál.

Deczember 5 én 1885.

Ha a jókor megérett gohér szõllõt szüret elõtt kanizni szoktuk, és abból jó bort iszunk, ebbõl consequenter logikai felfogás szerint farsang elõtt kanizott bált is rendezhetünk, és abba jól mulatunk.

Fröbel, Flöber vagy Flöber nagykoru gyermek bálja, azzal a különbséggel, hogy ezen a bálon nem a kis Flöbert fapuskákat használták a férfiak, hanem igen sok szép hölgyek szemei amor — nyilazták le a férfiakat.

Szép kis Fröbel csemeték vagyis koszoru volt ott, a kik 10 év után most jubiláltak elõször, 16 éves korukba ott láttuk a füzérbe gyengén szuró Jolikát,

Ibolykát, Florát, Piroskát, Nefelegtset, Sirenát, Rózsát, Tubiczát, Rezedát, Angyalkát, Pipit, Hajnalkát, Vénust, Ószi rózsát stb.

Az elsõ csárdást legjobban megmutatták a Fröbel nagykoru gyermekei, hogy 10 év után már mennyi erõ rejlik a kis lábacskaikba, miután a Magyar heggedü vonója celsius szerint a hæv legmagasabb fokára hágott, az õ tyukszemeit is egészen kitaposták, a terem egyszerre oly szük lett, hogy egy tánczó pár a czimbalom tetejére perdült és megmutatták, hogy sükségtelen kézzel, hanem csak lábbal.

Egy tisztos érdemekben hajvesztett családapa — a kinek 7 lanya van és a legnagyobbik 9, éves. denique a tombolán egy siró gyermek bábót nyert, tehát ez volt a nyolczadik, a melyik nem kért enni, majd kitudódik.

A zsebébe is tette nagy örömmel, de egész este azon töprengett, hogy is ossza meg ezt az egy bábót a hét kis lanya között? végre azon bölc megállapodásra jött, hogy ha már uszik, még 6 olyan bábót vesz és így Justicia isten asszonya a háboruságot majd megszünteti lányai között.

Egy tisztességbe meghájasodott nõs ember pedig nyert egy papucsot. Persze a felesége is ott volt a nagy nap öröme és standó pede elhatározták, hogy rövid idõ alatt megtartják a 25 éves papucs jubileumot.

Egy kis kékszemü Ibolya pedig egy iskátula bajusz pedrõt nyert, és felfogadta, hogy nem nyugszik addig, míg annak a derék huszár kapitánynak ki nem pedri véle a bajuszát.

A számok kikiáltása a sorsoló bizottság által oly pontosan es élénk hangulatba folyt, hogy a 12 ik szám kikiáltásakor épen éjfeli tizenkét óra volt.

Donász úr szokatlan elõzékenységet mivelte segédjeivel az éhezõ és szomjazó publicum csilapítására, csak 75 perczenttel emelte olcsóbért a rendes araknál az étlapot.

Valakinek a püspök falatja*) hajnal felé hütlen lett arra rendeltetett helyéhez. A rendõrség nem tudta magát tájékozni és esõdöt mondott reá.

Cyprus.

Kulisszai poezis.

Kedves szivem Trézsika
Lelkem fele Sziduska . .
Ha jösz velem elviszlek
A tarisznyámba teszlek . . .

Gyöngyöd leszek örökre
S tied lesz szivem fele . .
Az egészet nem adom
Vén tarisznya vagy nagyon . . .

Korál.

* Értsd turnier.

Báró Ehenbőghy Manemett.

Miután márr csakugyan meg kell nősnöm és pedig a legelőkelőbb családból, mert leendő nőm nagyatytyának a testvérbátyja szamtartó vala egy aranykeresztes vitéz úrnál, kinek sógora elesett a Szebasztopoli csatában s ő — ezért kapta az arany-keresztet; tehát előre elkészitem az etkezés sorrendjét, melyhez akarróm, hogy nőm is alkalmazkodjék, különben korrrrrrbácsescs!

Tehát: Reggelre, a gymor fundamentumanak, a játszva emészthetés alapjául 9 pohárka, féreg nem rágta gyümölcsökből összekemigalvanizált silvórium, vulgó schnapps.

Mindjárt rá, az útnak kikövezésére ezigány-pecsenye, melynek orresiklandoztato nedűjét egy szabályszerűen elk-

szült trichterén keresztül kell a Marcsa szakácsnének a frissiben kihuzott lángosra csepegtetni.

Ezeket legyürvén, 88 és egy hatod harapásból álló, biztos kezekkel felvagdalt, szagtalan sűrített fokhagymás rostélyos, esetleg a legkegyelmesebb gymor kőrödzésére, lendületes kiegészítésül repete portió, vagy ritka buza, ritka árpa, ritka rozs.

Innen kezdve, az úgynevezett Gabelfrústukig tetzés szerinti quaterkázás.

Tizenegy órákor vékony szalonna előrebocsátása mellett 10 darab záptalan lágy tojás és egy végtagok nélküli rántott csirke.

Ebédre székfoglalóul savanykás bableves, csipe-tettel és megmagyarázhatlan mennyiségű paprikával félfegyverkezve; utána gombócoktól duzzadó marhalé.

A marhahúsig tányercsörömpölés és kések köszörülése, a marha-hus mellé csalánmártás és patkolt burgonya.

Ha ezeken felpukkadás nélkül tulesett — következik a póstaszerűleg becsomagolt töltött káposzta, disznófülek és lábakkal, melyekből tetzés szerinti mennyiségűt kedvencz négylábu és egy farku vizslának rendelkezésére bocsát.

Ezek után egy malacz, mely aláveti magát a feltrancsirozásnak; hasonlólag egy a malacz sorsát megirigyelt kácsa és egy repülj fecském ablakára.

Végül tejfellel nyakon csapott és e miatt elégtételt nem kérhető turós csusza — de hátra van még a fekete leves, akarom mondani kávé, melynek két müzümán által kell praeparálva lennie.

Uzsonnaker kávé és egyéb nemes honi magyar gyümölcs, teszem föl kökény vagy vaczkor.

Vacsorára vadgalamb bugása egy pár agyon rágal-mazott verébbel.

Finale ultimónak a főntebb elősoroltak bepáczo-lására hajnalig soha nem látott ivás.

Hajnalkor csömör, csillagrugás.

Migg azonban ezek megtörténnének, a mint hallom, tizenötödik deczemberben kedden este, a „Csokonai“ vendéglőben, a Kainráth-féle házzban, iggen pommás hurrka és kalbász-esttély fog tartatni. No idde aztán okvettetlen elmegygyek, tallán sikerülni fog nyakkon csipni valamely balleket.

Dixi.

Fabula IV.

Az állatok hős királya
Egykor szörnyű unalmába'
— Nem lévén már min mu'atni —
Valami furát gondolt ki.
Hírnököket küldé szerte.
Hogy a ki csak ép, elejbe
Jonni ám el ne mulaszsa,
Mert különben ne mu'assa
Magát többé udvarában.
Jött is kinek ep lába van.
Mikor mind együtt valának
Szól a király. — és csend támad —
„Kedvelt hiveink, kik itten
Összegyűltetek ennyien,
Tudjátok meg hát az okot
Mi elibünk ide hozott.
Elhatároztuk, hogy a ki
Legnagyobb virtust mutat ki,
Ki ályilag jutalmazzuk,
Vagy bármit kérjen, megadjuk.“

Sorsot huztak hogyan kezdjék,
Farkasé lón az elsőség:
„A minap, hogy sétálgattam,
Egy kis bárányra akadtam,
A lábába tuske csuszott,
Szegény menni alig tudott
Szívem lágyult és kihuztam
S szépen utra bocsátottam.“
Most jön a sor a rókára:
„Rátaláltam egy gunárra
A mint fuldokolt az árva,
Tengeri ment a torkára.
Segítettem ügye s baján;
Addig huzgáltam a nyakán,
Mig a tengeri lecsuszott
S ekkor ismét léghez jutott.
De meg is köszönte szépen
És elváltunk békekességben“
Hogy elvégzé, szolt a macska:
— Magát kecsiteli meghajtva —
„A multkor egy szegény pára
Egér szorult a csapdába,
Magsajnáltam és kapartam
Az ajtón, mig rést nyitottam.
Azt se mondta — befellegzett,
Úgy megoldta a kereket.
És így tovább a többiek
Is ilyen formán beszéltek.
Majd előállott a számár
S elkezd orditozni, habár
Csendesebben is szólhatna,
De ez már neki m o d o r a:
„Minek dicséerném magamat,
Ösmerik tudományomat
Messze földön az emberek,
— Kik iyesmiben mesterek —
Ö s s z e i r t a m m i n d e n f é l é t
É s k r i t i z á l t a m a m á s é t,
Kivált a kire orroltam
Le — a földig — dorongoltam.
Ezért Bergengócziában
— A hol pedig sok lángész van —
Érdemül megválasztottak
Akadémiai tagnak“
No lett óriási kacaj,

Véget nem ért voln' a zsidaj,
De a király közbe dörge:
Száműzés a vakmerőre.
Ki ily szemtelenül hazud;
Ordítani és mást nem tud.
Mert tarkasból juhász lehet,
Róka luddal foghat kezét,
Elhiszem, hogy macska s egér
Egymással béke-ségben él
De a samár buta s dőre,
— Bár kereszt es is a bőre —
Szamárságát nem takarja,
Bár miként szerzett diploma,
Ti is mind, kik itten vagytok
Egytől-egyig hazudtatok.
Jól tudom, de megbocsátok,
Csak az „*am*” t ne tagadjátok
Szegény király, hogy csalódott:
A samár igazat mondott.

A morált nem is említem,
hitejtve már a mesében.

Fekete Tulipán.

Kulissai arany tanácsok.

— Ven gyerekeknek adja: **Fekete Tulipán** —

Ha szegény legény vagy, a primadonnának is lehetsz szeretője, de udvarlója az utolsó kardalnoknőnek sem.

Gondold meg, hogy a primadonna aranyat és drágakövet — a kardalnoknő pedig — rostélyost eszik.

Ha kardalnoknek udvarolsz, a szabóját kifizetheted, de ha primadonnának csapod a levét, a magadot sem leszel képes kifizetni.

Ha színésznőnek udvarolsz, mindig a rendes időben látogasd meg, mert ha rendkívülieg találnál menni, nagyon könnyen valamelyik barátoddal néznel farkaszemet.

Ha látogatásodkor az angyalnak feje fáj, ne maradj ott vigasztalni, hanem pakolj, mert a tied is könnyen megfájul s ha elmentél, az övé is csak hamar meggyógyul — más karjai közt.

Ha elkezdted a czukkedlivel — ez a lavina kezdete — rohansz egész az ékszerig.

Nők után leskelődni egyáltalában csunya dolog, de színésznők után — óriási tapintatlanság.

Egy régi példabeszéd azt mondja: könnyebb megőrizni egy zsák b... hát, mint egy nőt; akkor még nehezen voltak színésznők, mert ez áldott példabeszéd legalább is — három zsákot mondana.

Ha egy színésznőhöz szorosabb viszony fűz s ebben meg is akarsz maradni, még azt se kérdezd tőle, hogy mit reggelizett.

Ha színésznő udvarlója vagy, vak légy; de ha szeretője vagy, süketnek is kell lenned.

Ne törődjél te azzal, bár ki hívja is meg a kedvest vacsorára, csak vacsora után — haza te kísérd.

Férjes színésznőnek ne udvarolj, nagyon kényelmetlen szerelem s mégis — kettős kiadás.

Ha abba a boldog helyzetbe jutottál, hogy két színésznő rajtad összekap, akárhogy czibálják is egymást, közbe ne lépj, mert biztosra veheted, hogy mindkettő neked esik. (Probatum est)

Akár mennyit költesz hölgyedre, elhallgasd bölcsen, először azért, mert a világ azt mondaná, hogy bolond vagy; másodsor elővigyázatból, mert ha idővel akár melyikhez pártolnál, bizonyosan nagyobb igyekezzel lépne fel, mint elődje.

Színésznőnél ha az első kopogásra nem hallod a bájosan kimondott „szabad” szócskát, fordulj vissza, mert a kora harmadik kopogásra sem nyílik meg ajtója.

A valódi színésznőnél egy a szinpadra dobott csokor sokszor nagyobb hatást idéz elő, mint a négy szem közt adott ékszer.

Az imádott, ki mások előtt kellő tisztelettel viselkedik irányodban, magamagát is becsüli; ellenben azt, a ki még csak barátja előtt is könyveden fitogtatja a köztetek létező viszonyt, te sem becsülheted.

Ha a kedvesnek jelenlétedbe mihez sincs kedve és mindenben fitymálódik, akkor már farkas jár a kert alatt s jó lesz résen lenni: egyébb iránt attól mentve vagy, hogy szarvakat rak fel — lévén ez a férjek díszje — de annál nagyobb — füleket, különben erre mindig el lehetsz készülv, de még zokon se veheted, mert színésznői hűség — szinpadi valóság. (Kis pajtás, ne haragudj, de igaz)

Ha a kedves ablakán késő éjjel — váratlanul — találnál zörgetni, ne türelmetlenkedj, míg a kaput kinyitja, várj bekén addig: a mennyi idő neked is szükséges a gyors — felöltözéshez.

Soha se nevezd a bájost „piczikém, cziczám” vagy azokhoz hasonló dédelgő szavakkal, mert legnagyobb része czélnak venné a mult időre és még aprehendálna.

Ösmertem egy urnából lett karnót, de a szinpadon is meglátszott rajta az urnó s ösmerek egy szobacicziczából lett primadonnát, ki a szinpadon kívül most sem tagadhatja meg magát.

Színésznőben mindenek előtt tiszteld a nőt, érteke szerint becsüld a művésznőt, hogy miként szeresd, kiki a maga módja szerint — de gusztribus . . . de szeresd, mert kedves vén fiacskám, hidd el nekem — s ezt drága tapasztalatok árán mondhatom, hogy szeretőnek csak — színésznő a z i g a z i.

A tanács elhatározta, hogy a Dobos-féle vendéglő egyharmadrészét, vagyis 5000 frt árát a városi szegény betegek részére fogja átengedni — s még e télen bele fogja költöztetni. — (Helyes szerk.)

Gänzenschinder Náhum

bölcselkedései.

Schokkal jobban szheretek én azthat, — mikor én veszekh máschnak koporsót.

Adig vadjok edj boldogh, míg hallok aztthat, hodj edj halottnak mozsikhálnak.

Schokál jobban te czik azthat nekem, mikor én khöldhetek a másch sirjára khoszorót.

Inkháb ledjen jokas a czöpö thalpa a fejín, — mint a feje ledjen rondjos a thalpán.

Moscht Kharátsonra

meglepek magamat. fogok fhelvenni edj thiszta inget

Joban szheretek én a libamájt ogorkával véle, mint az ogorkhát libamáj nélkül.

Nem adnékh edj szherencsés bokást három njer schigir.

Schokál job edj Wexli hkfizetve, — mint a khész péndz nem khfizetve.

Inkháb szheretek én a rendör othán memmi, min elötte, — wái!

Inkháb ledjen nekhem edj fhorint a zsebembe, mint edj ötös a khipemen.

S z i n h á z.

Aranyi Eszti annyira kitünő volt Irma urfiban — hogy most már nem tudják milyen szerepet osszanak ki neki, s így egyelőre most nem kap több szerepet.

A mint halljuk, Gyöngyi megválk a társulattól s énekes szerepeit a kitünő hangu Bokodi fogja átvenni, ez nagyon szép, csak még az hiányzik, hogy a Nagy Ibolyka szerepeit ezután a közönség kívánatára a felülmulhatlan naiva Bokodinénak osszák ki, így aztán a legjobb előadásokat várhatjuk.

Irma urfából sehogy sem lehetett kisütni, hogy hát tulajdonképen mi is, fiu-e vagy leány? vagy pedig egyik sem? Mindazonáltal Örley ismét egy annyira neki való pajzán szerepet játszott — hogy szinte magunk is szeretünk volna vele egyet — lumpolni. A darabra nézve pedig elég annyit mondanunk, hogy a szerzőt ugyan csak hívták, de még sem akart megjelenni — pedig ott volt az előadáson.

A falurossza, köszönet érte Váradinak — most az egyszer nem felelt meg czimének, kedves menyecske volt benne Nagy Ibolyka, még ha Zilahi szerint hat kilogramos hosszú nyelve van is.

A mint gr. Teleki Sándor ezredes ur megjött — minőjárt tudtuk, hogy a „k i r á l y h á z a s s á g á r a“ nem sokan fognak megjelenni.

Meg volt tehát az idén a második jubileum is, csak hogy ez a Foltényi 41 éves szini működésének megünreplésére volt rendezve, s így bizonyára különb is volt egy kicsit mint az előbbi! A debreczeni közönség megmutatta, hogy mit tud — mikor egy kedvezéről van szó — Régen nem láttunk olyan megható jeleneteket lejátszódnai a debreczeni szinpadon, mint a Foltényi jubileumán. Az igaz ugyan, hogy Bokodi okosabban cselekedett volna, ha veterán pályatársát sugó nélkül köszöntötte volna meg. — hanem azért a hatás így is tökéletes volt Sokkal meghatóbb volt midőn a gyönyörű hangu Odry, szívből jövő szavakkal, Lehelle el azon jó kívánatokat, — a mit a m. kir. opera személyzete egy koszorúval együtt küldött a régi pályatársnak. Mi is csatlakozunk mindazon jó kívánatokhoz és őszintén kívánjuk, hogy a jó öreg Foltényi még sokáig éljen!

Érdekes volt látni, hogy a mig a közönség lelkeser tapsolta és éljenezte a jubiléant — addig a karmester ur karmesteri székén egész büszkén a „Neues Pester Journált“ olvasta — úgy látszik, hogy ez jobban is áll kezében, mint a karmesteri pálcza!

A jubileum öröm zajába — csak egyetlen kutya ugatás vegyült, a mely a Gyöngyi magán dalát duetté akarta változtatni.

Makróczy egy új népies drámán dolgozik, melynek tárgyát a lefolyt hét eseményeiből meríti — a mint tudjuk, a zenét a darabhoz nem az itteni karmester fogja írni. A főszerepet a szerző Pénteknek szánta.

Mintán a Tisza folyam helyett, a mint már régen tervezve volt, bugó mezei rendőrségünknek sikerült a Bácskából a Sajót ide Debreczenbe telepítenni, annak folytán a Sajó most már nem a Bácskába folyik hanem a b e l m e d e r b e n csörgedez csendesesen.

A Foltényi-jubileumon a Peleskei nótáriusban Sulahi a férfiak és Zilinka a nők által igen szépeknek talá tattak.

Galgenblüh Salojmon

monológiái

Idjekezél the mindig, hodj a hamis eskön rajta ne cshipjenek.

Soha se ne irjál khi a the nevedet egészen a cégédtáblára rá, mert mindig gondoljál a bokáschra

A vatsorádhoz mindig sok garnierongot khirjél, — mert az photya.

Miker otthon ebidelsz, szorítsad meg a nodrágodat, — ha másnál vadj, ereszd khi minél thágobra.

Ha valakhi phofon csapat, ne csináljál belőle gezéreszt, — gondold meg hodj van még másik phafád is.

Ha azthat monthák nekhed hodj g a z e m b e r, — phereld be, — de ha c-ak azthat monthák hodj s a l ó, ne hallgasál rá, az nem becsölet sértés

Lopni csakh akor szhédjen, ha meghodják.

Önnekor eredjél the midig rukhon láthogatáschra; ez thiszta rebach

A khiráli ödjész orat nadjon thiszteljed, — sohase nem thodod, hodj mikhor kherölsz a phártfopáschába.

Servos.

Nyilatkozat.

Az igazságnak megfelelőleg kötelességünk a mélyen tisztelt városi közönség tudomására hozni, hogy a „Fröbel“-egylet közelebb tartott sorsjátéka alkalmával, a tombola főnyereményt nem az egyleti titkár, sem annak dinnyecsőse nem nyerte, — sem a nyerő sorsjegy a felbontatlan csomagból el nem tünt.

A renderőség.

Rókaváry Ambrus igazmondásai

Nyulváry Dölféhez.

Motó: g ö r ö g b ó l.

Irháját Gyula a Hortobágyon köpennyel fedezé, A zivaros esőzés ellen, — és ez alatt libázott, Mignem a snapsz végre elfogyott kulacsából, És megmaradott hiven aludni lessgödörbe.

No ecsém még ilyen csodabogarat sem olvastam régen a D. E. nov. 28-iki számában, ha nevetés nélkül megállod, hát e hol mindjárt kihuzom a tarisnyából Igaz hogy nem épen szórúl szóra, de az ilyen rébüst találgatni is lehet. Azt mondja: A debreczeni vadász társulat 10 tagja az ulcusi hegyi csész ház környékén (Afrikába) hajtó vadászatot rendez, gyűlhely az u l a d a t kaszálóba, persze a Csetevájó uradalmába, az Egyiptomi setétségbe, reggeli 9 órakor.

Mióta vizslakopóm nincs és a sebzett vadat nekem kel bekorczozni, lövés után mindig azt kiáltom magannak is hogy Apport!!

Most hogy a Hortobágyon voltunk libázni, az én Sulek Márton barátom (nem eszi meg a szappant) Eperjesi 100 ezres polgártárs a lessgödörbe liba lázt kapott és elkezdett iszonyuan puskázni a vadlibákra, már egészen beesteledett, de az én Sulek barátom csak ugy okátda a puska tüzet a gödörből, 150-szer lött és egy liba sem esett.

Szerencsétlenségre egy angol turista a négymű kutnál éppen akkor szemlélte egész hidegvérrel az óriási pusztá csendjét és perspektíváját ugyancsak egy pont felé irányzá, — a hol Sulek barátom puskázott. Harmadnapra olvasom a Times angol lapba, hogy: „A hortobágyon kin voltam, megszemléltém a tájat, közelebből megvizsgálva a föld talaját nagyon repedéses, és erős kengöz szagu. Este szemléelve a tájat, sajnosan tapasztaltam, hogy a föld gyomrából több helyen láng csapódik elő, a mit tompa dőrej követ, jele: hogy a szép pusztán nemsokára tüzokádó hegyek keletkeznek.“

Sulek Márton barátommal történt, a mint elbeszélte egy pár vadász esetjét eredeti tót dialektusba. Ó szegény bizonyára nem akart illetelen kifejezéssel élni. „Megyek barátocskám ruczazni, egy szíp vizes kakaba bele maszok, kezembe vagyok alatta zenyim simplyifka; csagalok in csagvarok, hat egyszer csak gyüte olyan format mint egy gimizé, in is kapom zenyim simplyifka zegyik czifkabul is praszok, másik czifkabul is praszok, szarnyaltam szarnyaltam de mig is hibaztam.

Vot nekem egy kis vezir kutyacska, ki megyek véle Sarosvar felibe, egyszer csak kezdik zenyim vezir kutyacska sipapolik, if af, if af, if af, csak varok, csag nizeg vorpaszok, hat kipzeld barátocskám, gyütte egy olyan nagy mint egy szomar (éresd őz) én izs kapom zenyim simplyifka zegyik czifkabul is praszok, másikkul is praszok, egyszer csak felfordult maganak.

Na de menjünk, kürtöly Dölfí!

Bugyi Sándor,

debreczeni talyigás elmejárása.

Na hát megtartottuk a jubéliumot. — Mán iszen én megengedem, hogy a Kakukk madár nyáron Kakukk, télen meg Herjóka, — de hogy ijen jubéliom legyik mint az enyém. — mán ojan nincs.

Éna magam szemjűre Nyuzó komával éppen háromszor józanottunk ki. — A pisze Kovács meg a sánta Balog kilóditották egymással egy tornác ágosomat enyelgés közbe, — Csizsár meg setére ínekelt egy gyönyörű nótát a kibe éngem dícsírt, még most is eszembe jut, hogy aszongya: bortúl okosodik a számár is, e mán nóta, így magamba, előkapom az aszszont, aszszondom neki hogy teee, gyere csak a cson-tod hújjik szíjjel így tréfálok velle — tánczozjunk egygyet, egye meg a tyúk a megygyet, — avval úgy meg forgattam az aszszont, hogy a czegléd utczai bódé, a ki most tartya a tizenhatodik jubéleomát, még az is lógott belé, — oszt a tőtött szoknyája úgy kivágta a kajla Mészáros szájából a pipát, hogy egyik agyara kilódult, — a csipás Pulyka czigán meg úgy huzta mint ha csak a frász bütt vón a könyökibe. Na hát tiszta dolog, hogy hajnal felé mán ragyogó tempóba vótunk, — az aszszony aszongya hogy igyunk fekete kávé mer ű főzött; — ide vele a ki áldója van, megegyük — mondom, — avval egy nagy tállal az asztalra tesz, neki ültünk oszt még kenyírt se hán-tunk belé — megettük úgy puczéron.

Avval a fali tékából kieszeltem egy nígy szegletes üveget, a kibe jóféle aszon főzte ital vót, ráköszöntöm az aszszonra, azt mondom neki, hogy: na te a nyavaja beléd, húsz esztendeje ílek veled igaz hű-sígebe, még egy újjal se bántottalak, — most van a jubéleomunk, hát aszszondom én neked vakúj meg, hogy ezután is így viseld gondomat, én is jól bánok el velle. — Avval az aszszon úgy el érzékenyedett, hogy minden csupa lucskos lett körülöttünk a könyveitül.

Na hát kínálem a vendégeket, ittak szípen — Mán a nap is jövögetett felfelé, mikor Csire aszongya, hogy az én lovam nem lú, — nem is feleltem rá semmit, hanem tiszta vendígszeretébül úgy kipen szalasztottam, hogy egyik szeme mingyá kicsufolta a másikat. — Avval öszsze mentünk. Mír mír nem, az egész vendígség öszsze különbözött, ki löcsre ki a sú-jokra, az aszszon meg a mozsár ütővel tapogatta a Csire fejét, vígtíre kikerültünk az uczzára, mir mer

hogy ott tágasabb, ott oszt úgy el puhegyeltük egymást, hogy nígy juk is lett a fejemen.

Hát valamelyik konstlábél nem megeszelte? meg meg bevettek, — oszt a mint közel vótunk mán a vá-rosházáho hát ez a bolond Csire még rákezdi azt a nótát, hogy aszongya: Jaj deg soká nyitod ki. Soká a lúba, menten ki is nyitották de be is zárták az ajtót utánunk, de azír másnap kieresztettek.

Hát ha isten ű felsiginek is úgy tecczik, a jövő hét keddi napján, mán mint deczember 15-én, csapó-uczzán a „Csokonaji“ vendéglőbe is jubilálni akar egy pár furesa dísztó; osztán estére szívesen látnak mindenkit egy kis friss hurka és kolbászra. — No de ide mán csakugyan elmegyek, megnizem, külömb ju-béleum fog-é az lenni, mint az enyém vót.

E lesz egyszer csak a jubéliom!

Kassai gondolatok.

Régi jobb időkben a drága virágokat a mamák, Argus szemekkel őrzék; ma napság elég ha a napra-forgó mákvirágokat, pápaszemekkel kísérik a fejlődésben.

V. m.

Régiségi lelet.

Antisemit.

Semi. sic. Deus, nec.

M. — indigena. pona.

Sito — cab. an mi. —

Cora. Sida. iat-ra

sed. H et ne

Szerkesztői süngöny.

F. T. Kár a papírosért a mit reá pocsekolt, ezt már egy ízben megizentak, de úgy látszik, hogy kegyed évével okos ember akar lenni.

Cs. K. Ugy látszik, hogy kő ágás önek az ilyesmi, tehát ne kínlódjék vele, ugy sem közölhetí.

Adanicus. Nos?! Hol késünk az éjji homályban?!

Puzi Szigetvár. Nem pu zí ez lelkem, csak nyálazás, úgy találna csattani, mint a locsos tők.

Szepl. Helyben Ismét csak verset, még pedig ily nyersét? Ne forgassa meg szegény költőket a sirjukbau. — Mégcsak kija-vítani sem lehet

Fabulus Hogy is ne?! majd az ön kedvéért csücsülünk a hűvösön, tessék a kézirat hátára oda biggyeszteni becses ne-vét s tessék kidüteni a mellét, ha vicczelni akar.

Gibicz. Régi közmondás, hogy a számár ordítás nem hallik a mennyországba, kérjük vegye figyelembe, hogy még mi nem jutatunk a mennybe.

Tb. Kr. Köszönjük, hozzuk, a képeket is megrajzol-at juk új év után

Tücsük. Slendrián férczmuuka, tűzbe vafó!

FORGÁCH KÁROLY

ékszerész

Debreczenben. főpiacz.

Ajánlja a nagyérdemű közönségnek dúsan felszerelt üzletében található legújabb divatú

ÉKSZEREIT,

u. m. brilliant, gyémánt karpereczek, broschok, függők gyűrűk, madaillonok, férfi és női pecsét és karika gyűrűket, nagy választékban arany s ezüst lánczokat, ezüst tárgyakat, kanalak és késeket, 6 és 12 személyre való evőeszközt. Mocca kanalat, csemege késeket.

Minden darab hiteles próbával van ellátva, ugyszintén mindenféle javítások lehető legjutányosabb eszközzésére is készséggel ajánlkozik.

Nagy választékban finom China ezüst tárgyak. Ajánlja honi pokróczokat futó pokrócz lópokróczokat, továbbá egy amerikai kétkerekű kocsit egy lóra hozzá való szerszámmal, igen jutányos árban kapható.

Női, férfi és gyermek czipő nagy raktár

AZ ARANY

Debreczen főpiacz-utca a
városháza épületében

CSIZMÁHOZ

TELEGI K. LAJOS könyv-
kereskedése mellett.

Ajánlom a nagyérdemű közönségnek a legjobb anyagból készült mindennemű bőr, posztó és nemez gyermek és leány czipőket, legjobb gyártmányú bőr, posztó, nemez, lag női czipőket dúsan választékban, első rendű anyagból dolgozott carlsbadi és marburgi férfi czipőket bőrben, posztóban és lagbőrben.

FÉRFI és GYERMEKCSIZMÁKBANI NAGY RAKTÁRAMAT

a legolcsóbb árak számítása mellett.

Különös figyelmet érdemelnek, kitünő minőségükre még eddig el nem ért gems bőr női topánjaim, melyek mindamellett hogy a legjobb minőségűek, olcsó áraikra nézve is a versenyt bárkivel kibírják.

JELSZAVAM: A legjobbat a lehető legolcsóbb árban adni igen tisztelt vevőimnek.

A n. é. közönség pártfogását kéri,

illő tisztelettel

FALK OTTÓ.